

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO UKŁADU RURALISTYCZNEGO

1. Nazwa

UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

VII w.

3. Miejscowość

GOŚCIKOWO

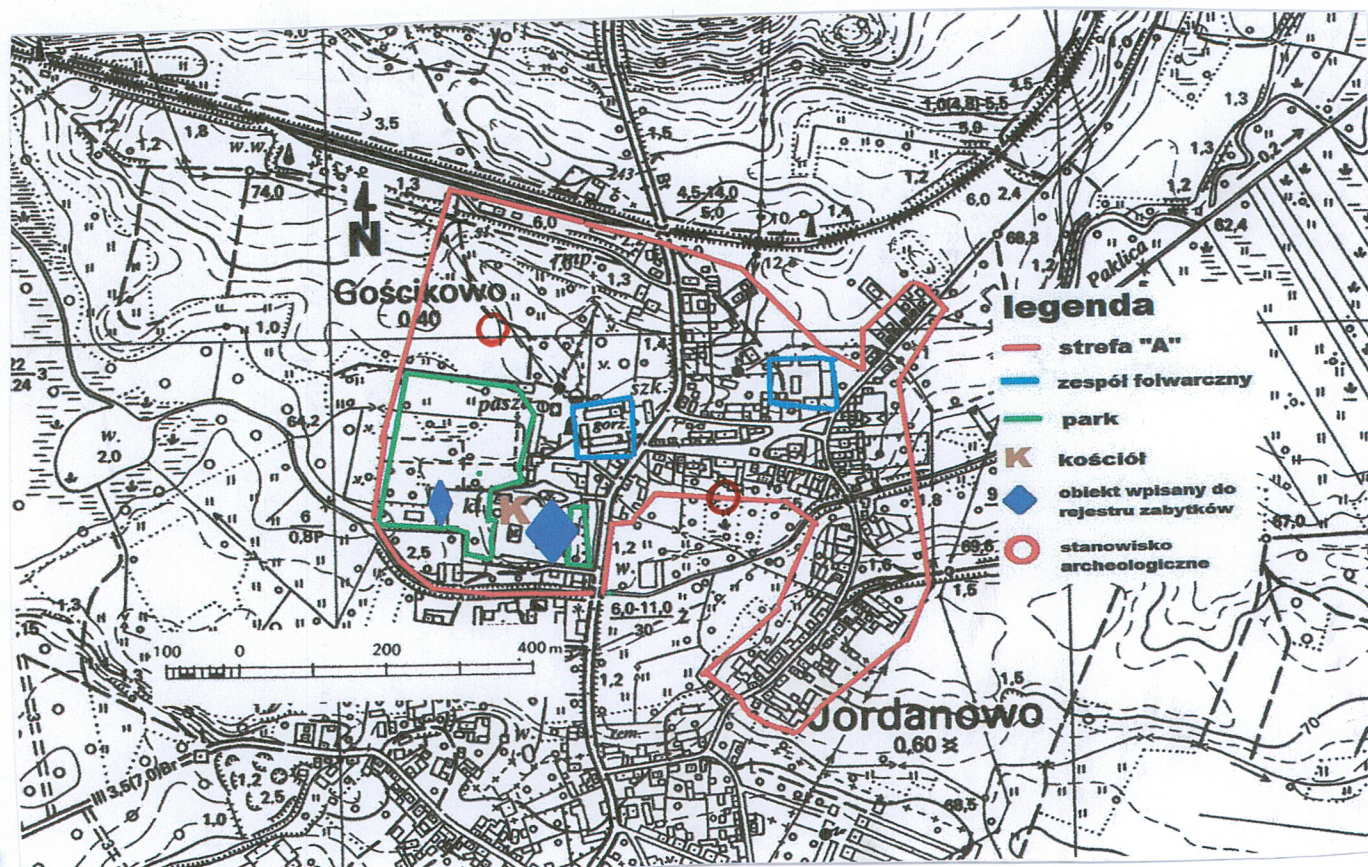
5346

4. Adres

nr ewidencyjny działki

nr księgi wieczystej

11. Materiały graficzne

5. Przynależność administracyjna

Województwo **lubuskie**
Powiat **świebodziński**
Gmina **Świebodzin**

6. Współrzędne geograficzne

N 52° 16'04" E15°38'12"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Gostichowo

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

10. Formy ochrony

VII -VIII w. powstanie wsi słowiańskiej,
 1230 r. Mikołaj Bronisz, za zgodą ks. wielkopolskiego Władysława Odonica, podarował wieś zakonowi cystersów na lokację klasztoru, uposażając zakon w 9 wsi leżących w okolicy Gościkowa,
 1234 r. początek budowy kościoła klasztorowego we wsi,
 1235 r. zgoda na założenie klasztoru we wsi, przez klasztor macierzysty w Lehnin,
 1234 – 1287 r. budowa klasztoru cystersów we wsi,
 XVI/XVII w. kryzys w klasztorze związany z utratą wielu wsi,
 1538 r. reces graniczny pomiędzy Polską a Śląskiem na rzece Paklicy, wieś Gościkowo w granicach I Rzeczypospolitej.
 1633 r. pożar w klasztorze,
 1637 r. odbudowa klasztoru i założenie w jego murach szkoły technicznej,
 1667 r. zabudowania klasztorne w złym stanie technicznym,
 1666-1699 odbudowa klasztoru za czasów opata Kazimierza Szczuki,
 1722 r. pożar klasztoru i zabudowań wsi,
 1750 r. zakończenie prac przy odbudowie klasztoru,
 1773 r. w wyniku rozbiorów Polski, Gościkowo zagarnięte przez Prusy,
 1810 r. kasata klasztoru i sekularyzacja,
 pocz. XIX w. wzmianka o młynie wodnym we wsi,
 1834 r. ostateczna kasata klasztoru,
 1836-1926 w klasztorze seminarium nauczycielskie,
 2.poł. XIX w. budowa folwarku we wsi
 kon. XIX w. budowa pałacu na terenie parku,
 pocz. XX w. budowa kapliczki,
 1920 r. budowa szkoły i budynku dworca kolejowego,
 1926-1939 r. w klasztorze znajdowała się szkoła średnia,
 1939 r. w klasztorze znajdował się Zakład Kształcenia Nauczycieli,

Lokalizacja: wieś sołecka położona w środkowej części woj. lubuskiego, w gminie Świebodzin, powiecie świebodzińskim, na terenie Pojezierza Lubuskiego w mezoregionie Pojezierze Łagowskie. Miejscowość leży ok. 10 km na północ od miasta Świebodzina, rozlokowana przy drodze krajowej nr 3 ze Szczecina do granicy polsko-czeskiej, ok. 12 km na południe od Międzyrzecza. Od południa graniczy bezpośrednio z Jordanowem. Po wschodniej stronie wsi budowana jest droga szybkiego ruchu S-3. Przez Gościkowo przechodzi nieczynna już lokalna linia kolejowa z Międzyrzecza do Łagowa. W kompleksach leśnych, leżących na zachodzie znajduje się największe w gminie jezioro Paklicko Wielkie o powierzchni 196,0 ha i maksymalnej głębokości 22,2 m, położone jest w rynn timerodowcowej Niesulicko-Jordanowskiej, a w jego pobliżu znajduje się kilka małych jezior na dnie tej samej rynny timerodowcowej, m.in.: Jordanowskie, Kociołek i Radno. W pobliżu jezior, połączonych rzeką Paklicą, uchodzącą do rzeki Obry w Międzyrzeczu, część lasów tworzy rezerwat leśny „Dębowy Ostrów”.

układ przestrzenny i jego ewolucja: wieś pierwotnie o układzie owalnicowym (za: O.Borkowski), ciągnąca się na osi wschód-zachód. Ze względu na warunki geomorfologiczne, owalnica ta jest lekko skrzywiona ze wschodu w kierunku na południowo-zachodnim. W ciągu następujących stuleci od lokacji wsi - nawsie uległo znacznemu przekształceniu - pozostało w formie reliktywnej jako niewielki, trójkątny teren, podzielony na mniejsze obszary zajęte przez pawilon handlowy, świetlicę wiejską i pod zabudowę wsi. Zabudowa zagrodowa zlokalizowana wzdłuż drogi biegnącej przez wieś i obiegającej nawsie oraz wzdłuż drogi do Glińska oraz do Jordanowa. Na wschodnim krańcu miejscowości znajduje się zespół klasztorny, oddzielony od wsi drogą krajową Zielona Góra-Gorzów Wlkp., będącą dawnym traktem z Poznania do Frankfurtu.

Dawna owalnica ciągnie się zatem od drogi krajowej do wsi Jordanowo (na południu i rzeki Paklicy). Poza owalnicą wsi znajduje się klasztor, zespół stacji kolejowej, młyn wodny oraz pałac i folwark z gorzelnią. Rozbudowę wsi od północy ograniczyła budowa linii kolejowej (nasyp kolejowy z wiaduktem), z przeciwnej strony, od południa znajduje się miejscowość Jordanowo oraz rzeka Paklica będąca od XVI-k.XVIII w. granicą I Rzeczypospolitej.

stanowiska archeologiczne: na terenie miejscowości odkryto 11 stanowisk, z których najstarsze pochodzą z epoki kamienia. Znane są osady z kultury łużyckiej, okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza oraz z przekazu archiwalnego kultury lateńskiej, która mieści się w granicach wsi. Większość stanowisk znajduje się po stronie wschodniej i północno-wschodniej od zabudowy. Cztery stanowiska badano sondażowo i wykopaliskowo w związku z budową drogi ekspresowej S3 w 2006 i 2007 r. Jako stanowisko zarejestrowano również nowożytną architekturę klasztorną wraz z cmentarzem w Gościkowie-Paradyżu oraz znalezione na terenie tej miejscowości skarby monet z 1 połowy XI w., bez dokładnej lokalizacji.

granice historyczne układu i granice ochrony konserwatorskiej: układ ruralistyczny Gościkowa należy traktować jako zabytkowy, dlatego proponuje się następujące strefy ochrony konserwatorskiej: Strefa ochrony konserwatorskiej A – obszar owalnicy wyznaczony przez istniejącą zabudowę wraz z zespołem klasztornym, folwarkiem, pałacem, terenem pod młynie wodnym. Strefa ta obejmuje teren szczególnie wartościowy o czytelnej historycznej strukturze przestrzennej, nasycony obiektami o wartościach kulturowych i zabytkowych. Ochroną konserwatorską należy objąć archeologiczne warstwy kulturowe w granicach wyznaczonej strefy A.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne układ ruralistyczny – wieś klasztorna,	17. Użytkowanie obecne układ ruralistyczny – wieś sołecka
<p>18. Stan zachowania</p> <p>Historyczny układ przestrzenny wsi zachowany, zniekształceniom uległ teren nawsia, które pozostało w formie reliktovej. Budynki w średnim stanie technicznym, zwłaszcza dachy domów, ich elewacje, oraz budynki gospodarcze wymagają remontu. Zespół klasztorny w stanie dobrym, po remoncie, pałac użytkowany, w stanie dość dobrym., dworzec w części zamieszkały, lecz nie użytkowany zgodnie z przeznaczeniem. Młyn nie istnieje, rozebrany, pozostał po nim tylko próg wodny.</p> <p>Pierwotna nawierzchnia ulic zachowała się dość dobrze.</p> <p>Wiele budynków w wyniku niekontrolowanych remontów utraciły znaczną część cech waloryzujących, w tym detal architektoniczny (pałac), lecz zachowała się w sporej ilości pierwotna stolarka drzwiowa.</p> <p>Budynki gospodarcze – częściowo nieużytkowane, zwłaszcza na obszarze zespołu folwarcznego przy pałacu.</p>		<p>19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Skutki dysharmonizujące powodują przebudowy istniejących budynków, niezgodne z historyczną tradycją miejscowości oraz niekontrolowanych prac remontowych, pozbawiających budynki cech waloryzujących (nowe okna bez podziałów, z ramowych okien z PCV, powiększanie otworów okiennych, zamurowywanie drzwiowych, wymiana drzwi wejściowych do budynków mieszkalnych, remonty dachów i wymiana pokryć na tanie, z blachy falistej lub blacho dachówki, ocieplanie i tynkowanie elewacji). Zauważa się również brak koniecznych napraw ogrodzeń budynków gospodarczych oraz brak użytkowania większości historycznych budynków gospodarczych.</p> <p>Utrzymać dotychczasową, historyczną zabudowę nawsia, z ewentualnym uzupełnieniem zabudową nową w miejscu starej. Nowa zabudowa powinna wpisywać się w istniejący, układ kompozycji: nowe działki, w wielkości zbliżonej do istniejących, powinny zostać równomiernie rozlokowane po obu stronach dróg, w siedliskach wielkością i kompozycją nawiązujących do historycznych. Nowe budynki powinny nawiązywać swą architekturą do zastanych form architektonicznych: kątem nachylenia połaci dachowych, pokryciem oraz formą i wysokością bryły. Jako elementy dysharmonizujące, które należałoby usunąć lub przekształcić w dalszej perspektywie czasowej, można wymienić: pawilon handlowy na nawsiu, pozbawienie budynku pałacu elewacji cech stylowych a także stosowanie ogrodzeń z betonowych płyt.</p> <p>W strefie A powinien obowiązywać bezwzględny priorytet wymagań konserwatorskich i konieczne jest objęcie ochroną prawną poprzez opracowanie szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz wykonanie dla kompleksu urbanistycznego studium rewaloryzacji.</p> <p>Postuluje się otoczyć ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków budynku pałacu oraz zespołu dworca kolejowego, a także wykonanie zabytkowych budynkach (pałacu, zespołu folwarcznego i stacji kolejowej) wstępnych badań architektoniczno-konserwatorskich celem opracowania szczegółowych zaleceń konserwatorskich niezbędnych do sporządzenia programów prac konserwatorskich a następnie na ich podstawie wykonania projektów budowlanych dla uzyskania pozwolenia na realizację niezbędnych prac przy zabytkach.</p>	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

23. Bibliografia

O. Borkowski, Powstanie i rozwój opactwa cysterskiego w Paradyżu w: Rocznik Lub. XIV. Zielona Góra 1986 r.
G. Dogiel, Paradyż, opactwo pocysterskie i jego zabytki, Kraków 1988 r.
J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski, Warszawa 1978.
S. Kowalski, Zabytki architektury Wojewódzka Lubuskiego, Zielona Góra 2010 r.
Monasticon Cisterciense Poloniae pod red. Andrzeja Marka Wyrwy, Jerzego Strzelczyka, Krzysztofa Kaczmarka, T. 1-2, Poznań 1999.
S. Zajchowska, Rozwój osadnictwa w płn. części woj. zielonogórskiego od XII do XV w. w: Studia nad początkami miast nad Środkową Odrą i Dolną Wartą pod red. Z. Kaczmarka i A. Wędzkiego, Zielona Góra 1967 r.
Karty ewidencyjne w zbiorach WUOZ Z.G.

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

Mapa topograficzna z 1894 r.

21. Uwagi

Studium Uwarunkowań i kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Świebodzin, oprac. R.K. Sobczak, J. Stanisławczyk, H. Sobczak Zielona Góra 2001 r.
Zmiana Studium Uwarunkowań i kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Świebodzin, 2011 r. (tu zamieszczona gminna ewidencja zabytków gm. Świebodzin).

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst : mgr Kazimiera Kalita-Skwirzyńska

plany, rysunki: mgr Kazimiera Kalita-Skwirzyńska

fotografie: mgr Kazimiera Kalita-Skwirzyńska

Kalita

26. Załączniki

Nr 1 -4 -5

1. Miejscowość GOŚCIKOWO	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Układ ruralistyczny	6. Zawartość załącznika cd. opisy, zdjęcia
2. Gmina Świebodzin		
3. Powiat świebodziński		
4. Województwo lubuskie		

cd. pkt 12 historia cd.:

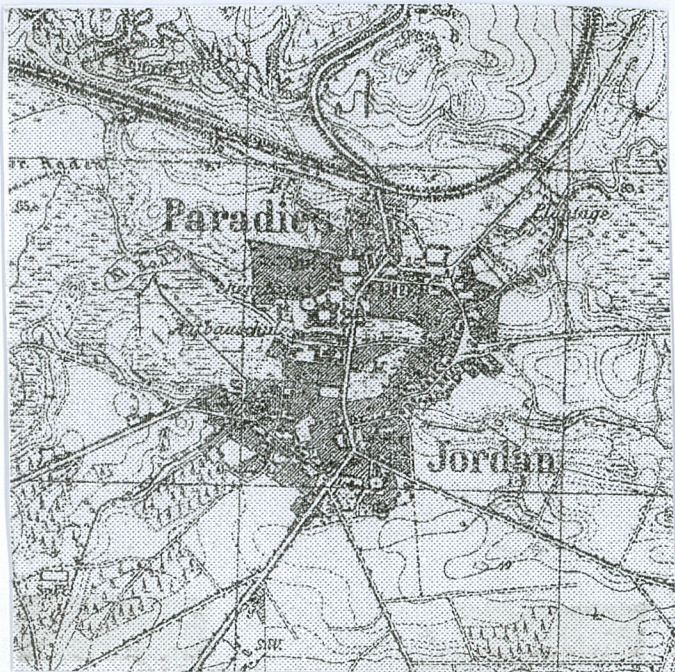
1947 r. klasztor przejęty przez zakon salezjanów, prowadzących szkołę zawodową i internat,
 1952 r. W zespole budynków znajdował się Wydział Filozoficzny Gorzowskiego, Diecezjalnego Seminarium Duchownego,
 od 1960 r. do b.r. w klasztorze siedziba Seminarium Duchownego,
 l.60-70XX w. remont budynków klasztornych,
 po 1945 r. w zespole klasztornym urządzono seminarium duchowne,
 1998 r. 376 mieszkańców
 2007-2008 restauracja i renowacja klasztoru.

cd. pkt 13.:

charakterystyka zabudowy, Zabudowa wsi pod względem typologicznym nie jest jednolita. Pierzeje zagród wzdłuż ciągów komunikacyjnych w pełni wykształcone, z niewieloma ubytkami, w wielu rejonach występują odległości pomiędzy budynkami. Budynki mieszkalne w większości powstałe w okresie od końca XIX w. do 1 poł. XX w. Głównie parterowe, murowane, z dachami dwuspadowymi z pokryciem ceramicznym i cementowym, z wyodrębnionym architektonicznie kamiennym lub ceglany otynkowanym cokołem. Przy drodze do Glińska okazały budynek z bogatszym detalem architektonicznym, oraz na terenie wsi, po zachodniej stronie nawsia z odeskowanym szczytem, (budynki nie posiadają w większości na terenie wsi numerów policyjnych). Domy mieszkalne w większości ceglane, o elewacjach nieotynkowanych i otynkowanych, o symetrycznych elewacjach, pięcio- i siedmioosiowych. Budynki w części środkowej przy drodze głównej Zielona Góra – Gorzów Wlkp. bez ogródków, oddzielone od drogi murowanym ogrodzeniem lub frontami przy pasie dla pieszych, dalej na terenie wsi z wejściami wprost z szerokiego pasa zieleni przydrożnej lub z wąskimi ogródkami przed frontem, ogrodzone siatką, płotem sztachetowym lub murowanym ogrodzeniem kamienno-ceglanym. Zabudowa gospodarcza rozplanowana wokół podwórza: murowana z cegły nieotynkowanej i drewniana, brak budynków konstrukcji szachulcowej i ryglowej.

Znajdujący się w północnej części miejscowości klasztor powstał w okresie wcześniejszym niż zabudowa wsi, która jest z okresu od poł. XIX do poł. XX w., jednak stanowi dominantę miejscowości zarówno pod względem kompozycyjnym, jak i w krajobrazie kulturowym.

Zabudowa folwarczna przy klasztorze pochodzi z tego czasu co zabudowa wiejska, dlatego odznacza się podobnymi cechami architektonicznymi (jest ceglana, nieotynkowana).

2.

4.

5.

1. Miejscowość GOŚCIKOWO	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Układ ruralistyczny	6. Zawartość załącznika cd. opisy, zdjęcia
2. Gmina Świebodzin		
3. Powiat świebodziński		
4. Województwo lubuskie		

cd. pkt 13.:

elementy funkcjonalne miejscowości:

zespół klasztorny tworzy średniowieczna, trójnawowa, trzyprzęsłowa bazylika, zbudowana w systemie wiązonym z dwuwieżową, barokową fasadą dostawioną do bezwieżowej średniowiecznej oraz skrzydła klasztorne zlokalizowane wokół dwóch wirydarzy: gotyckiego, zwanego małym wirydarzem, który przylega do południowej ściany kościoła oraz „nowego”, pochodzącego z okresu barokowej rozbudowy. W obrębie małego wirydarza zachowały się relikty architektury gotyckiej formy skrzydła klasztornego: ostrołukowe, gotyckie arkady krużganka oraz skarpy. Ażurowy, arkadowy krużganek wokół małego wirydarza po stronie północnej i zachodniej podczas barokowej przebudowy zamknięto. Skrzydło północne krużganka zostało wbudowane w korpus kościoła i nakryte wspólnym dachem z nawą południową. Ze skrzydła wschodniego do kościoła prowadzi wewnętrzne przejście, podobnie można było komunikować się z kościołem również od strony skrzydła zachodniego, jednak po przebudowie w XVIII w. wejście to zamurowano. W kościele zamurowany portal przesłonięto obrazem iluzjonistycznym Wnętrza pozornej kaplicy Chrztu Chrystusa. Skrzydła otaczające wirydarz wschodni wzniesiono do 1750, o czym informuje data na ozdobnym portalu we wnętrzu klasztoru. Po przebudowie cały klasztor przyjął kształt czworoboku z dwoma wirydarzami w środku, mniejszym, średniowiecznym i większym, barokowym, z basztami w narożach, co przydało mu wygląd twierdzy. Zwartą bryłę zespołu klasztornego scalają elewacje, których ukształtowanie jest zróżnicowane, w zależności od funkcji skrzydła klasztornego. I tak najbardziej reprezentacyjna jest część południowa, od strony rzeki Paklicy. Strona ta jest wprawdzie niewidoczna z głównego traktu, lecz opatrzona dodatkowym wjazdem przez boczną bramę w murze otaczającym kompleks klasztoru. Długa elewacja została ozdobiona sześćoosiowym, nieznacznie występującym poza lico murów ryzalitem, zakończonym wystawką w dachu z attyką, ozdobioną kamiennymi wazami, co przydaje gmachowi monumentalności. Elementem wzbogacającym wystrój elewacji jest także balkon z kutą balustradą przy sali opackiej, bliżej narożnika zachodniego. Pionową artykulację ścian tego piętrowego skrzydła i innych tworzą lizeny z ornamentami wstęgowo-cęgowymi i liśćmi akantu w górnej części. Dalsze skrzydła są znacznie krótsze i o mniej ozdobnie potraktowanych elewacjach. Baszty i północna ściana klasztoru podzielone są parami pilastrów z odcinkami belkowania, ścianę zachodnią dzielą natomiast pilastry doryckie. Każde ze skrzydeł ma własną klatkę schodową i osobne wejścia ujęte w ozdobne portale, zaakcentowane pilastrami i ozdobne kamiennymi figurami. Nad głównym wejściem od strony północnej jest Wygnanie Adama i Ewy z raju, od strony wirydarza nad wejściem umieszczono Michała Archanioła z dwoma aniołkami, nad portalem południowym klasztor patron od pożarów, św. Florian, a nad wschodnim stoi św. Jan Nepomucen.

Przed dwuwieżową fasadą kościoła, z pilastrami w dwóch porządkach: doryckim i jońskim stoi kamienna kolumna maryjna z 2 poł. XVIII w. oraz dalej, budynki gospodarcze, zaadaptowane do celów edukacyjnych. Od północy, przy klasztorze rozciąga się dawny ogród klasztorny, sad i warzywnik, obecnie z relikdami drzew owocowych i porosły murawą. Cały zespół otacza mur, okazała, barokowa murowana brama główną od strony wschodniej. Przy wjeździe są budynki biblioteki oraz współczesny budynek furty. Zespół klasztorny jest wpisany do rejestru zabytków nr 32 decyzją z dn. 16.12.1953 r. ob. L-214.

Opracowanie załącznika
(data i podpis) 26. 08. 2011 r.
mgr Kazimiera Kalita-
Skwirzyńska

Kalita

1. Miejscowość GOŚCIKOWO	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Układ ruralistyczny	6. Zawartość załącznika cd. opisy, zdjęcia
2. Gmina Świebodzin		
3. Powiat świebodziński		
4. Województwo lubuskie		

cd. pkt 13.:

pałac: posadowiony w zachodniej części wsi, przy drodze Międzyrzecz-Świebodzin, Wzniesiony w poł. XIX w. i przebudowany w I. 20-tych XX w., utrzymany jest w stylu eklektycznym. Jest to budowla piętrowa, z użytkowym poddaszem, wzniesiona na planie prostokąta. Regularna prostopadłościenna bryła budowli posiada symetryczne elewacje, dzielone horyzontalnie gzymsami. Po 1945 r. budynek utracił większość detalu architektonicznego.

Folwark: zabudowania folwarczne znajdują się w dwóch miejscach wsi: w jej zachodniej części, pomiędzy pałacem, a zabudową furty i biblioteki klasztornej, złożony z gorzelni oraz dwóch parterowych budynków gospodarczych, i budynku mieszkalnego na obrzeżach podwórca, a także w środkowej części wsi, gdzie wokół następnego podwórca rozlokowano budynki gospodarcze. Murowane i jednokondygnacyjne przy gorzelni są nietynkowane, a w drugim z folwarków otynkowane, nakryte dachami dwuspadowymi z pokryciem z dachówki ceramicznej karpiówki. Zabudowania dworskie zostały wpisane do rejestru zabytków pod nr 788 decyzją z dn. 15.02.1964 r.

Stacja kolejowa: składa się z wysokiego, trzykondygnacyjnego z użytkowym poddaszem budynku dworca, nakrytego dachem naczółkowym ceramicznym, o otynkowanych, asymetrycznych elewacjach. Towarzyszą mu dwa budynki gospodarce, jeden nakryty dachem naczółkowym uskokowym z oknami powiekowymi i latarniami na krańcach kalenicy oraz z dachem dwuspadowym. Nieopodal, po drugiej stronie torowiska położony jest budynek mieszkalny zawiadowcy stacji, parterowy, z ryzalitem na osi centralnej i wystawką nad nim z daszkiem pulpitowym, nakryty dachem dwuspadowym ceramicznym. Symetryczne elewacje ozdabiają ceglane wstawki z dwukolorowej cegły, jasnej i czerwonej, układające się w podziały ramowe i kratownice.

Świątlica wiejska: umieszczona południowej części wsi, za nawsiem. Prostopadłościenna bryła budynku nakryta dachem dwuspadowym krytym papą, o otynkowanych elewacjach i symetrycznych elewacjach przeprutych dużymi oknami, w opaskach z uszami.

Młyn – niegdyś położony nad rzeką Paklicą, przy opackim wjeździe do klasztoru, nieistniejący, pozostały po nim jedynie fundamenty i próg wodny.

Zieleń komponowana: ogród klasztorny z XVI w., późniejszy z XVIII i XIX w., przy dawnym cysterskim zespole klasztornym wraz z kościołem obecnie Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej. Na podstawie opisu opactwa cysterskiego w Gościkowie z II poł. XVI w. wymieniony został owocowo-warzywny ogród i ogród dekoracyjny z ozdobnymi drzewami oraz krzewami, stawy rybne które zasilala przepływająca rzeka Paklica, dwie winnice założone na południowym zboczu wzgórza św. Anny. Obecnie, ogród zajmuje powierzchnie 8,39 ha po północnej i zachodniej stronie klasztoru i kościoła. Przed frontem zespołu klasztornego założono niewielki barokowy parter ogrodowy z bukszpanu. Przy furcie z główną bramą wejściową rosną pomnikowe okazy platanów. Teren ogrodu upiększają kamienne figury świętych z XVII wieku, w tym: św. Floriana, św. Benedykta, św. Bernarda, św. Marcina z Tours. Przed zachodnią fasadą kościoła klasztornego stoi figura NMP na rokokowym postumencie w otoczeniu świętych z 1755 r. Wnętrze klasztoru zajmuje niewielki kwadratowy wirydarz z obiegającym go dookoła krużgankiem, pośrodku wirydarza niegdyś stała studnia. Za murem oddzielającym zabudowania klasztorne, znajduje się sad z winoroślami. Ogród wraz ze starodrzewem, figurami ogrodzeniem i bramą w obrębie założenia klasztornego wpisano do rejestru zabytków pod numerem: L-214/A oraz nr: L-369 decyzją z dn. 9.02.2010 r. (nr decyzji: RZD.7/2010). Park dworski, XIX-wieczny, zlokalizowany w północno-zachodniej części wsi, od strony nasypu kolejowego, pierwotnie wchodził w skład dawnego zespołu dworskiego z zachowaną gorzelnią i zabudowaniami folwarcznymi. W drzewostanie parkowym występuje: lipa, świerk, świerk srebrzysty, cis, jesion oraz kwitnąca odmiana bluszczu. Teren parku silnie podmokły z niewielkim wzniesieniem – punktem widokowym pośrodku założenia, otoczony ciekim wodnym. Obecnie park jest zarośnięty i niezagospodarowany.

10

11

12

13

1. Miejscowość GOŚCIKOWO	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Układ ruralistyczny	6. Zawartość załącznika zdjęcia
2. Gmina Świebodzin		
3. Powiat świebodziński		
4. Województwo lubuskie		

cd. pkt 13.:

Wody: na terenie sadu przy kompleksie klasztornym z kościołem seminaryjnym, istnieje niewielki staw z przerzuconym mostkiem. W pobliżu klasztoru, od strony dawnego wjazdu paradnego, przepływa rzeka Paklica z widocznymi pozostałościami po nieistniejącym młynie. Drogi: droga krajowa w kierunku Międzyrzecz-Zielona Góra, przechodząca obok założenia klasztornego asfaltowa, droga wzdłuż zabudowań wsi pierwotnie brukowana została wyasfaltowana, zjazd z drogi głównej krajowej utwardzony kostką betonową typu polbruk. Drogi boczne do zagród brukowane lub gruntowe. Dobrze zachowana droga brukowana na odcinku do stacji kolejowej wzdłuż nasypu kolejowego. Alejki i place w obrębie zespołu klasztornego utwardzone drobną kostką kamienną.

Ogrodzenia: zespół klasztorny (seminarium) otoczony wysokim ceglanym murem otynkowanym z okazałą, ozdobnie kutą bramą wjazdową. Zagrody wiejskie przeważnie ogrodzone od frontu drewnianymi płotami sztachetowymi lub współczesnymi ogrodzeniami z pręseł stalowych i siatki.

Spis ilustracji:

1. Strefa ochrony i walory kulturowe wsi
2. Fragment mapy archiwalnej z k. XIX w.
3. Wjazd od strony Międzyrzecza
4. Zabudowa przy drodze głównej w kier. Międzyrzecz-Zielona Góra
5. Widok na drogę główną z zabudową w kier. Zielonej Góry
6. Widok na drogę główną przy seminarium
7. Klasztor ob. seminarium duchowne
8. Kościół seminaryjny
9. Kolumna maryjna przed wejściem do kościoła
10. Parterowy ogród przed seminarium
11. Pałac ob. szkoła podstawowa
12. Gorzelnia
13. Szkoła
14. Dworzec kolejowy
15. Droga boczna w stronę zabudowy siedliskowej
16. Relikt nawsia
17. Zabudowa nawsia
18. Świetlica wiejska nr 62 na nawsiu
19. Budynek gospodarczy nr 25
20. Budynek mieszkalny nr 47

14

Opracowanie załącznika
(data i podpis) 26. 08. 2011 r.
mgr Kazimiera Kalita-
Skwirzyńska

Kalita

15

16

17

18

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 5

1. Miejscowość GOŚCIKOWO	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Układ ruralistyczny	6. Zawartość załącznika zdjęcia
2. Gmina Świebodzin		
3. Powiat świebodziński		
4. Województwo lubuskie		

20

Opracowanie załącznika
(data i podpis) 26. 08. 2011 r.
mgr Kazimiera Kalita-
Skwirzyńska

Kalita